

The background of the entire page is a dense, abstract pattern of vertical brushstrokes. The colors are primarily shades of blue and green, ranging from light, airy tones to more saturated, darker hues. The strokes vary in length and thickness, creating a textured, organic feel. A white rectangular box is positioned in the center-right of the page, containing the title text.

**CENA
MILADY PAULOVÉ**

Cena Milady Paulové byla ustavena Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR v roce 2009 a je každoročně udílena ve spolupráci s Národním kontaktním centrem – ženy a věda Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i., a Domem zahraničních služeb. Ocenění pro české vědkyně nese jméno vědkyně, která jako první žena na našem území získala právo přednášet na univerzitě a také se stala první profesorkou, historičce Miladě Paulové.

Smyslem udílení Ceny je veřejně a také formou finančního daru ocenit vědeckou práci významných českých badatelek, podpořit ženy ve vědě a inspirovat začínající vědkyně nebo studující, které vědeckou dráhu zvažují. Cena je určena významným vědeckým osobnostem za jejich přínos rozvoji oboru, včetně pedagogické činnosti, vedení diplomových a disertačních prací, ale také za spolupráci s občanskými organizacemi nebo průmyslovou sférou. Je určena vědkyním, které se angažují v akademické, občanské nebo soukromé sféře.

Cena je každoročně udělována v jiné vědní oblasti. První ročník byl věnován oblasti ekologie a udržitelného rozvoje a jeho vítězkou se stala profesorka RNDr. Milena Rychnovská, DrSc. V druhém ročníku zasvěceném ekonomii zvítězila Ing. Růžena Vintrová, CSc.

PROFESORKA MILADA PAULOVÁ

„Neb je dodnes mým naprostým přesvědčením, že i žena, má-li žít vědou a pro vědu, musí mít k tomu stejné podmínky jako muž.“

Profesorka Milada Paulová byla výraznou osobností české vědy 20. století a patřila mezi přední československé historiky a byzantology. Byla teprve 75. ženou, která získala doktorát na Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze v roce 1918, jako první žena zde v roce 1925 získala právo přednášet, jako první žena byla zvolena mimořádnou členkou Královské české společnosti nauk (1929) a České akademie věd a umění (1946) a byla současně vůbec první ženou na našem území, která byla jmenována nejprve mimořádnou (1935) a později také řádnou profesorkou. Stalo se tak v roce 1945 se zpětnou účinností k roku 1939. V roce 2011 uběhne 120 let od jejího narození.

Profesorka Milada Paulová byla přední expertkou na dějiny jižních Slovanů, především na středověké dějiny jihovýchodní Evropy a byzantologii. Zabývala se také novodobými dějinami, konkrétně odbojem na Balkáně a na území pozdějšího Československa za první světové války. Práce v této oblasti ji přinesly značné mezinárodní renomé. Byla autorkou mnoha publikací a další významná zahraniční díla sama do češtiny přeložila. Více než 35 let přednášela, mimo jiné i v cizině, a vychovala celé generace nových historiček a historiků. Absolvovala řadu zahraničních přednáškových cest i terénní výzkum na Balkáně, kde sbírala materiál pomocí tehdy ne příliš užívané orální historie. Získala také mezinárodní věhlas jako editorka vědeckého časopisu Byzantino-Slavica, v němž za jejího působení publikovali nejvýznamnější byzantologové celého světa.

V době druhé světové války uchovávala Milada Paulová archiv Maffie, hlavního orgánu domácího odboje v období 1. světové války. Za okupace ji několikrát vyslýchalo Gestapo, cenný archiv ale nevydala a zachránila jej tím před zničením. Cena, která nese jméno Milady Paulové, si klade za cíl zviditelnit také práci a osobnost této významné vědkyně a má upozornit na řadu dalších, které zatím zůstávají širším kruhům veřejnosti neznámé.

Olga Karlíková / Zabí zpěv, 1986

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy, ve spolupráci s Národním kontaktním centrem –
ženy a věda Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i., udílí

Cenu Milady Paulové
za rok 2009 v oblasti udržitelného rozvoje a ekologie

prof. RNDr. Mileně Rychnovské, DrSc.

V Praze dne 14. května 2009

Ministr

**OSOBNOSTI NOMINOVANÉ V ROCE 2009
ZA OBLAST EKOLOGIE
A TRVALE UDRŽITELNÉHO ROZVOJE**

LAUREÁTKA CENY MILADY PAULOVÉ V ROCE 2009

prof. RNDr. Milena Rychnovská, DrSc.

„Ekologie je nauka o ekonomii přírody.“

Milena Rychnovská je emeritní profesorka Univerzity Palackého v Olomouci. Ve svém výzkumu se zaměřuje na ekologii krajiny a především na úlohu lučních porostů v krajině. V 60. a 70. letech svůj tým zapojila do rozsáhlého Mezinárodního biologického programu (IBP) a programu UNESCO Člověk a biosféra (MAB). Výsledky těchto ekosystémových výzkumů pak byly publikovány v několika knižních publikacích, jež editovala, a také v mezinárodních monografiích.

Mimo toho, že je významnou českou představitelkou ekosystémového přístupu, se také intenzivně věnuje pedagogické činnosti. V době, kdy jí z politických důvodů bylo zakázáno učit, iniciovala a vedla tzv. Letní školu ekologů pro středoškolské studenty a studentky. V devadesátých letech se na Katedře ekologie Přírodovědecké fakulty Palackého univerzity v Olomouci zásadně podílela na vytvoření studijních plánů pro bakalářské, magisterské a doktorské studium. Vedle bohaté přednáškové činnosti je autorkou nebo spoluautorkou řady učebnic a metodických příruček.

Prof. Milan Chytrý, předseda hodnotící komise pro udělení Ceny Milady Paulové v roce 2009 o ní prohlásil: „Profesorka Milena Rychnovská je vědecká osobnost velkého formátu, která požívá mimořádnou autoritu u nás i v zahraničí díky svému širokému rozhledu a významným vědeckým výsledkům, kterých se svým týmem dosáhla, ale také díky svým příkladným morálním vlastnostem: čestnosti, skromnosti, zásadovosti a současně vstřícnému a přátelskému vztahu ke svým kolegům a studentům, kterým vždy ochotně pomáhala. Svoji vědeckou, pedagogickou i organizační činností hluboce ovlivnila tři generace českých ekologů a environmentalistů.“

Ing. Květuše Jirátová, CSc.

„Neustále spolupracuji s průmyslem.“

Květuše Jirátová se v oblasti chemie věnuje výzkumu a přípravě heterogenních katalyzátorů a jejich využití při snižování znečištění ovzduší průmyslovou činností a dopravou. Věnuje se například procesům odsiřování ropných frakcí, jako je benzin, petrolej, motorová nafta nebo ropné zbytky. Snižením obsahu síry v nich následně dochází k úbytku emisí oxidu siřičitého do ovzduší.

Ve spolupráci s průmyslovým sektorem se Květuši Jirátové podařilo významně přispět k průmyslovému využití kamence produkovaného při asanaci zamořené krajiny po chemické těžbě uranu ve Stráži pod Ralskem. Se spolupracovníky a spolupracovnicemi navrhla postup odstranění thalia, nežádoucí příměsí kamence, čímž se rozšířily možnosti jeho průmyslového uplatnění.

Květuše Jirátová publikovala kolem stovky původních prací v recenzovaných vědeckých časopisech, o výsledcích své vědecké práce referovala na více než stěch mezinárodních konferencích, sepsala čtyři desítky výzkumných zpráv. Jí a jejím spolupracovníkům bylo dosud uděleno celkem devatenáct patentů, z nichž dva jsou v současnosti stále průmyslově využívány.

Za svůj největší přínos vědeckému bádání v oblasti heterogenní katalýzy považuje Květuše Jirátová objasnění zákonitostí při formování struktury a povrchových vlastností oxidu hlinitého, který patří k nejvýznamnějším nosičům heterogenních, zejména rafinačních katalyzátorů. Se spolupracovníky a spolupracovnicemi vypracovala patentově chráněný postup, podle něhož se tento nosič stále provozně vyrábí.

prof. RNDr. Hana Librová, CSc.

„Nejsem soutěživý člověk a vstupovat do jakékoliv soutěže mi dělá potíže.“

Hana Librová je zakladatelkou Katedry environmentálních studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně, kde dodnes působí. Je autorkou čtyř monografií a desítek vědeckých statí, které publikovala v ČR i v zahraničí. Ve vědecké práci spojuje své přírodovědecké vzdělání s filozofickou a sociologickou analýzou. Je aktivní v oblasti popularizace environmentalistiky a spolupracuje s řadou institucí. Účastní se například akcí Společnosti pro trvale udržitelný život, hnutí Duha, Ekologického institutu Veronica v Brně, Domu environmentální výchovy Lipka v Brně a řady dalších.

Hana Librová je autorkou konceptu „dobrovolné skromnosti“, která popisuje ekologicky příznivý životní styl spočívající v ničím nevynucené střídmosti a skromnosti. Dobrovolná skromnost v sobě slučuje „pestrost a zelenost“, tedy sociální vlídnost a ekologickou příznivost. Ve svých pracích Hana Librová kritizuje pojetí ochrany přírody, v jehož centru stojí člověk v prostředí. Toto pojetí považuje za povrchní a zdůrazňuje hodnotu přírody o sobě, její vnitřní hodnotu, která je zcela nezávislá na lidských potřebách, zkušenostech a hodnoceních. Centrem tohoto neantropocentrického pojetí je pak vzájemná souvztažnost všech prvků biotického celku.

„Profesorka Librová je svými životními postoji a svým životním stylem příkladem badatele, který to, o čem bádá a za čím si stojí, také aktuálně žije.“, říká o ní profesor Ladislav Rabušic, děkan Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

RNDr. Viera Straškrabová, DrSc.

„Chtěla jsem studovat jevy, které se v přírodě skutečně vyskytují.“

Viera Straškrabová je zakladatelkou ve světě vysoce uznávané české školy mikrobiální ekologie vody a výčet jejích aktivit a vědeckých úspěchů je skutečně úctyhodný. Napsala desítky odborných článků a publikací, editovala pět sborníků, vedla řadu českých i mezinárodních projektů a dalších se účastnila jako spoluřešitelka. Organizovala několik mezinárodních konferencí, byla a je členkou řady expertních a vědeckých komisí a českých i mezinárodních společností. Vypracovala řadu posudků a působila jako soudní znalkyně v oblasti vodního hospodářství a mikrobiologie vody. Byla předsedkyní české sítě dlouhodobě sledovaných ekosystémů a podílela se na založení Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. V 90. letech 20. století se stala ředitelkou Hydrobiologického ústavu AV ČR, v.v.i. V obou institucích dodnes působí.

Problematika mikroorganismů, bakterií a jejich vztahů v jezerech a nádržích byla v Československu na přelomu padesátých a šedesátých let dvacátého století nová. „Údolní nádrže se teprve začínaly ve velkém počtu budovat, o jejich fungování však nebylo mnoho známo,“ konstatuje Viera Straškrabová, která svým výzkumem významně přispěla k pochopení funkce jednoho ze zásadních článků potravního řetězce ve vodních ekosystémech, tzv. mikrobiální smyčky, tj. procesu, kdy se organické látky uvolněné z metabolismu organismů nebo jejich mrtvých těl vrací zpět do potravní sítě prostřednictvím bakterií.

„Aktivita, vitalita a elán Dr. Straškrabové jsou příkladné. Její cílevědomost je obdivuhodná,“ říká profesor František Sehnal, ředitel Biologického centra AV ČR, v.v.i.

prof. MUDr. Eva Syková, DrSc.

„Člověk musí mít při vědecké práci velkou fantazii, mít svůj vlastní pohled, vnést do vědecké práce svoji osobnost.“

Eva Syková je mezinárodně uznávanou vědeckou pracovnící, která se zabývá výzkumem v oblasti neurověd a regenerativní medicíny. Je ředitelkou Ústavu experimentální medicíny AV ČR, v.v.i., vedoucí Ústavu neurověd 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, vedoucí Centra buněčné terapie a tkáňových náhrad Univerzity Karlovy a předsedkyní občanského sdružení Buněčná terapie.

Její práce přinesly zásadní poznatky v oblasti přenosu informací v mozku, v oblasti iontové homeostázy a v oblasti kmenových buněk. Eva Syková také popsala vznik, mechanismus a význam změn v centrální nervové soustavě při celé řadě onemocnění, například roztroušené skleróze, nádorech mozku či Alzheimerově nebo Parkinsonově chorobě.

Během dosavadní vědecké dráhy publikovala Eva Syková více než sedm set publikací, článků v impaktovaných časopisech a kapitol v knihách. Je také autorkou zahraniční monografie a editorkou několika knih. Organizovala řadu mezinárodních konferencí a vědeckých symposií. Vychovala více než dvě desítky úspěšných vědců a vědkyní. Byla také řešitelkou celé řady tuzemských i mezinárodních grantů.

„Rozsáhlá vědecká činnost Evy Sykové i její úsilí v základním a aplikovaném výzkumu významným způsobem přispívá k naplnění principů koncepce trvale udržitelného rozvoje.“, říká o ní profesor Václav Pačes.

prof. MVDr. Zdeňka Svobodová, DrSc.

„Toxikologie je strašně zajímavá, je to taková detektivní práce.“

Zdeňka Svobodová se zabývá výzkumem akvakultur, zejména toxikologií ryb, proto ji často oslovují rybářské podniky a praktičtí veterinární lékaři při řešení konkrétních případů otrav a následných úhynů zvířat. Vedle obsáhlé publikační činnosti se svými spolupracovníci a spolupracovníky vypracovala několik metodik pro rybářskou praxi a provádí školení v oblasti prevence otrav a ochrany vodního prostředí.

Zdeňka Svobodová, která působí na Veterinární a farmaceutické univerzitě v Brně, vychovala celou řadu vynikajících vědeckých pracovníků a pracovníc, kteří dále rozvíjejí obor veterinární toxikologie, především se zaměřením na toxikologii ryb a ochranu vodního prostředí.

Za svůj největší vědecký úspěch považuje objasnění mechanismu vzniku autointoxikace ryb amoniakem a vytvoření metodiky prevence vzniku tohoto jevu. „K autointoxikaci dochází při náhlém snížení teploty nebo poklesu koncentrace kyslíku ve vodě. To vede ke zpomalení metabolismu a ke snížení možnosti vylučovat amoniak, který je konečným produktem bílkovinného metabolismu u ryb,“ říká Zdeňka Svobodová.

„Publikační činnost profesorky Zdeňky Svobodové je vysoce nadstandardní, zrovna tak, jako její morální vlastnosti a snaha pomoci,“ říká děkanka Fakulty Veterinární hygieny a ekologie Veterinární a Farmaceutické univerzity v Brně, profesorka Lenka Vorlová.

prof. Ing. Jaroslava Vráblíková, CSc.

„Ekologie je úcta k životu: ne jen člověk, ale také to všechno kolem.“

Jaroslava Vráblíková má za sebou bez mála padesát let působení v oblasti aplikovaného výzkumu. Zabývá se problematikou antropogenní zátěže agroekosystémů, problematikou tvorby a ochrany krajiny a především možnostmi revitalizace zatíženého území v Severních Čechách s cílem prosazovat zde trvale udržitelné systémy hospodaření. Její aktivity sahají od výzkumu a výuky k praktické podpoře ekologického zacházení s krajinou. Spolupracuje s Agrární komorou pro Ústecký kraj i důležitými organizacemi, je členkou Společnosti pro trvale udržitelný život a organizátorkou seminářů a konferencí pro širokou veřejnost.

Významná je také její aktivita v pedagogické oblasti. Jaroslava Vráblíková se významně podílela na založení Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a zasadila se o vznik její Fakulty životního prostředí. Vedla kolem stovky bakalářských a diplomových prací, řada jejích studentů a studentek působí v současnosti ve veřejné správě, ve výzkumu i na univerzitách. Je autorkou zhruba tří set publikovaných prací.

Celý život se věnuje oblasti Severních Čech, která byla zdevastována těžbou a jinak nešetrným přístupem ke krajině. „Revitalizace, to není jenom půda. Jde také o krajinu, o celek a případně o nějaká ta pracovní místa. Nejde nám jenom o revitalizaci, ale o resocializaci, návrat člověka do krajiny. To by měla být ta koncovka, aby ta katastrofální krajina 70. let byla krajinou krásnou, krajinou, kam se budou jezdit lidé zotavovat,“ vysvětluje Jaroslava Vráblíková svoji výzkumnou motivaci.

Ing. Blanka Wichterlová, DrSc.

„Věda je jako jakákoli jiná práce. Vyžaduje značné úsilí, když to má za něco stát.“

Blanka Wichterlová pracuje v Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR, v.v.i., kde se zabývá analýzou a vývojem katalyzátorů pro chemické procesy, které jsou nezbytné při výrobě paliv, petrochemických produktů a dalších látek a které přeměňují škodlivé exhaláty z chemického průmyslu a dopravy na nezávadný dusík. Publikovala na sto padesát článků v předních mezinárodně uznávaných časopisech, je autorkou tří přehledů a pěti patentů, je členkou a zakladatelkou několika vědeckých asociací a působí v edičních radách mezinárodních časopisů. Vychovala celou generaci úspěšných mladých vědců a vědkyň, kteří se věnují oblasti katalýzy.

Podle Blanky Wichterlové jsou pro průmysl významné především možnosti zamezení vzniku škodlivin: „Vysoce selektivní katalyzátory jsou nezbytné pro pokročilé procesy nezatěžující životní prostředí jak v oblasti zpracování ropy, syntézy a přeměn uhlovodíků, tak pro přeměnu škodlivých komponent na nezávadné složky v exhalátech spalovacích a chemických procesů.“ Proto také současně při své výzkumné činnosti v oblasti základního výzkumu spolupracuje se společnostmi, které se v ČR zabývají výrobou chemických a rafinérských produktů.

Blanka Wichterlová ve své práci rozvinula a použila komplexní přístup k řešení problému heterogenně katalytických reakcí. Se svým týmem a studujícími doktorského studia zavedla celou řadu nových spektrálních a difrakčních technik, které slouží k analýze vztahů mezi strukturou a aktivitou katalyzátorů na molekulární úrovni.

Olga Kraliková / Zabí zpěv, 1986

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy udílí
Cenu Milady Paulové
za rok 2010 v oblasti ekonomie

Ing. Růženě Vintrové, DrSc.

V Praze dne 17. prosince 2010

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy

OSOBNOSTI NOMINOVANÉ V ROCE 2010 ZA OBLAST EKONOMIE

Ing. Růžena Vintrová, DrSc.

„Ekonomie se dotýká každého, sama o sobě však nestačí.“

Růžena Vintrová se zabývá makroekonomickým výzkumem. Konkrétně se zaměřuje na srovnání vývoje české ekonomiky a ekonomik tranzitivních zemí, otázky evropské ekonomické integrace a sblížení české ekonomiky a vyspělých zemí EU. V současnosti také analyzuje dopady hospodářské recese na ekonomickou pozici a konkurenceschopnost ČR a středoevropských (nových) členských zemí.

ČR podle Vintrové dnes není v situaci, kdy by bylo nutné plošně škrtnat ve veřejných výdajích a mít za každou cenu vyrovnaný rozpočet, dokud se dostatečně neobnoví ekonomický růst a nesníží vysoká nezaměstnanost. „Vydávat za východisko z krize demontáž sociálního státu je ten největší omyl, který jde proti zájmům všech,“ říká. „Dnes již nepotřebujeme překonávat důsledky státního socialismu, je třeba řešit nedostatky kapitalismu, které souvisejí s podstatou současné krize.“

Poznání ekonomie pomáhá podle Růženy Vintrové odpovědět na řadu otázek, které si lidé kladou. „Nelze ovšem pominout, co se děje kolem, za úzkým rámcem ekonomiky. Nestačí jen ekonomie sama o sobě. Znalosti je třeba zasadit do širších sociálních souvislostí,“ říká vědkyně. Také proto kritizuje nedostatečnou vypovídací hodnotu nejčastěji užívaného ukazatele stavu ekonomiky hrubého domácího produktu a prosazuje komplexní přístup opírající se o alternativní indikátory národních účtů a další prameny.

Růžena Vintrová pracuje v Centru ekonomických studií Vysoké školy ekonomie a managementu, hojně publikuje, spolupracuje se zahraničím a angažuje se v řadě profesních organizací.

Doc. PhDr. Lenka Adamcová, CSc.

„Věda je jako řemeslo. Když má člověk možnost si vybrat a vybere si to, co ho baví, tak už to je samo o sobě úžasné.“

Lenka Adamcová působí v oboru rozvojové ekonomiky, o jehož zachování a rozmach se v kontextu ČR zasloužila. V roce 2004 byla díky její práci zahájena výuka vedlejší specializace rozvojová studia na Fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze, jejíž nedílnou součástí se stala i rozvojová ekonomika. K dnešnímu dni tato specializace vychovala stovky mladých lidí. Někteří z nich zastávají významné posty v mezinárodních organizacích, v institucích státní správy, v nevládních organizacích či v soukromé sféře. Kromě toho se Lence Adamcové podařilo vychovat i své nástupce, absolventy doktorských studijních programů, kteří jsou dnes činní ve výzkumu rozvojových ekonomik.

Po řadu let patřila Lenka Adamcová k ojedinělým výzkumným pracovnícím a vysokoškolským pedagogům v regionu střední Evropy, jež se oboru věnovaly, a získala si tím mezinárodní věhlas a uznání. Je členkou mnoha mezinárodních profesních a zájmových organizací a autorkou řady publikací a článků.

„Čím dál více mladých lidí se o problematiku rozvojových zemí zajímá. Jednak proto, že mají možnost cestovat a nabývat osobní zkušenosti, ale také proto, že je to téma, které je na rozdíl od evropské integrace jaksí méně omšelé,“ konstatuje o postojích dnešních studujících. „Může to být i proto, že se jedná o tu část světa, která za několik desetiletí bude určovat charakter světového hospodářství,“ říká vědkyně.

Doc. Ing. Jaroslava Durčáková, CSc.

„Celý život dělám něco, co mě nesmírně těší.“

Jaroslava Durčáková se od počátku své profesní dráhy výzkumně zabývá především problematikou mezinárodních financí a devizových kurzů. „Po té, co se mi v roce 1968 podařilo publikovat článek o tom, jak by to u nás mohlo vypadat, kdyby se otevřela cesta trhu, jsem dostala přes prsty a celou řadu let to bylo s mým publikováním velmi složité,“ dodává. Na devizové kurzy a mezinárodní finance ale nezanevřela, stále tuto oblast považuje za velmi zajímavou a vzrušující. Od 70. let pracovala jako řešitelka nebo spolupracovnice 12 výzkumných projektů či studií, včetně mezinárodních, napsala celkem 115 publikací, byla a je členkou či činnou členkou řady mezinárodních odborných rad, organizací a společností.

Na Vysoké škole ekonomické, kde vystudovala obor finance a úvěr, po devadesátém roce postupně zastávala funkci vedoucí katedry měnové ekonomiky, proděkanky pro zahraniční vztahy a prorektorky pro zahraniční spolupráci. V letech 2000–2006 byla rektorkou.

Díky své práci a zkušenostem je Jaroslava Durčáková považována nejen za špičkovou odbornici na problematiku terciárního vzdělávání, patří k nejznámějším osobnostem střeoevropského regionu v oblasti vysokého ekonomicko-manažerského školství, má ale také zásadní zásluhu na internacionalizaci studia na Vysoké škole ekonomické a jejím přijetí do mezinárodních sítí prestižních univerzit. Značným přínosem Jaroslavy Durčákové je i její rozsáhlá pedagogická činnost, trvající již více než 45 let.

Ing. Magdalena Hunčová, Ph.D.

„Výzkum sociální ekonomiky je pro mě prostor svobody.“

Magdalena Hunčová je vedoucí katedry financí a účetnictví Fakulty sociálně ekonomické Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, kde se mimo jiné zasloužila o akreditaci studijního oboru Finanční management na bakalářské i magisterské úrovni. Je autorkou úctyhodného množství publikací, členkou mezinárodních organizací a účastnicí řady českých i mezinárodních výzkumných projektů a odborných konferencí.

Magdalena Hunčová se zabývá sociální ekonomikou, tj. ekonomikou, v níž nad zájmem kapitálu převládá zájem lidí. „Patří sem například zaměstnanecké vlastnictví podniku, chráněné dílny, veřejné práce, dobrovolnictví, patří sem všechny neziskové organizace, které mají ekonomickou činnost, všechna družstva a vzájemné podpůrné spolky, které jsou sociálně orientované,“ říká. Družstevnictví, které sem také spadá, bylo podle Magdaleny Hunčové u nás po roce 1989 potlačeno jako relikv komunismu a další formy sociálních podniků vlády orientované na kapitálovou ekonomiku se nepodporovaly. Magdalena Hunčová byla jednou z prvních, kdo u nás na tento sektor upozornil a analyzoval základní koncepty sociální ekonomie.

„Za svůj největší úspěch považuji zejména ocenění své badatelské činnosti na mezinárodním poli, tedy své přijetí do mezinárodních badatelských komunit zabývajících se tematikou sociální, kooperativní a veřejné ekonomiky,“ říká. Možná ještě větším úspěchem je pro ni však skutečnost, že se jí podařilo téma sociální ekonomiky, které u nás zpočátku naráželo na velké předsudky, dostat do povědomí i naší odborné veřejnosti v oblasti teorie i praxe.

Prof. Dr. Ing. Drahomíra Pavelková

„Svoji roli vidím především v aktivní a nepřetržité práci s mladou generací.“

Drahomíra Pavelková se zabývá výzkumem podnikových financí, řízení výkonnosti firem a především spoluprací podniků v podobě klastrů. Klastry, seskupení podniků a dalších subjektů, které vzájemně spolupracují, ale současně spolu mohou soupeřit, často vznikají na základě společného zaměření podniků. „Třeba tady ve Zlíně máme klastr plastikářský, vznikl tu i klastr obuvnický. Klastry vznikají proto, aby podniky měly užitek ze vzájemné spolupráce. Například v oblasti vzdělávání pracovníků, v oblasti společného výzkumu či sdílení kapacit, společných nákupů a tak dále,“ vysvětluje Drahomíra Pavelková.

Je děkankou Fakulty managementu a ekonomiky Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně a současně ředitelkou Ústavu financí a účetnictví na této fakultě. Vedle pedagogické a výzkumné činnosti napsala tři monografie, osm učebních textů a mnoho odborných článků. Drahomíra Pavelková je respektovanou osobností v odborné komunitě. Velkou pozornost věnuje vytváření dobrých mezilidských vztahů zaměřených na spolupráci, komunikaci a vysokou angažovanost pro rozvoj univerzity a regionu. Pro studenty je vzorem čestné, zodpovědné a velmi pracovitě osobnosti.

Je první ženou na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně, která působila ve funkci proděkanky, děkanky a prorektorky. Za svůj největší vědecký úspěch považuje spolupráci s mezinárodním týmem předních osobností výzkumu klastrů a klastrových iniciativ. Svoji roli však vidí především v práci s mladou generací v oblasti vzdělávání a výzkumné práce, výchově k týmové spolupráci a občanské odpovědnosti.

Doc. Ing. Mária Režňáková, CSc.

„Nebaví mě stereotyp, mám ráda nové věci a změnu.“

Výzkumná činnost Márie Režňákové se zaměřuje na finanční řízení podniku, které nechápe jen v ryze ekonomických kategoriích, ale i v sociálně-ekonomických souvislostech. Věnuje se také tématu rizikového kapitálu. Je prodělkankou pro tvůrčí činnost a doktorské studium na Fakultě podnikatelské Vysokého učení technického v Brně, intenzivně se věnuje pedagogické práci, vede výzkumné projekty a publikuje.

„Máme velké nedostatky v oblasti obchodní činnosti a ve finančním řízení,“ konstatuje, když hovoří o evidenci procesů a činností českých firem. Dalším nedostatkem je podle Márie Režňákové nízká míra kapitálu, s nímž české firmy hospodaří: „To se projevuje ve vysoké mezipodnikové zadluženosti a v tom, že podniky dnes nejsou schopny splácet bankovní úvěry.“ „Je třeba nastavit v řízení podniku přesná pravidla a jich se držet, teprve to je zárukou úspěšného podnikání,“ říká.

Ekonomii chápe jako různorodou vědu se širokým záběrem. Kritizuje však často jednostranný pohled, který o ní současná média vytvářejí. „Mnohokrát prezentují jednostranné pohledy a polopravdy. Nepředstaví problém v souvislostech. Někdy je to až manipulativní.“ K této situaci však významně přispěla i ekonomie samotná, když promítala příliš optimistická očekávání podložená vývojem na finančních trzích do modelů odhadujících budoucí vývoj nebo když se ve 20. letech minulého století příliš přiklonila k matematice a odvrátila od sociologie a psychologie.

Publikace vznikla ve spolupráci
s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy
a Domem zahraničních služeb.

CENA MILADY PAULOVÉ

Autorka: Hana Tenglerová
Fotografie: Michal Ureš
Sazba a grafika: Anna Issa Šotolová
Jazyková korektura: Alena Ortenová
Fotografie Milady Paulové: MÚA AV ČR, v.v.i.
Tisk: ART D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.,
Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10
Vydal: Sociologický ústav AV ČR, v.v.i.,
Jilská 1, 110 00 Praha 1
Náklad: 200 výtisků
Vydání první
Praha 2011

ISBN 978-80-7330-197-2

Reálie o Miladě Paulové byly čerpány z prací
PhDr. Lubomíry Havlíkové, CSc. ze Slovanského ústavu AV ČR, v.v.i.

Distribuce:
Tiskové a ediční oddělení Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.
Jilská 1, 110 00 Praha 1
telefon: 210 310 217, e-mail: prodej@soc.cas.cz

